

ЗАКОН ЗА АДМИНИСТРАЦИЯТА

Обн. ДВ. бр.130 от 5 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.8 от 29 Януари 1999г., доп. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.64 от 4 Август 2000г., изм. ДВ. бр.81 от 6 Октомври 2000г., изм. ДВ. бр.99 от 20 Ноември 2001г., попр. ДВ. бр.101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.95 от 28 Октомври 2003г., изм. ДВ. бр.19 от 1 Март 2005г., изм. ДВ. бр.24 от 21 Март 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.69 от 25 Август 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.78 от 28 Септември 2007г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.94 от 31 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.24 от 26 Март 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.69 от 8 Септември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 21 Февруари 2012г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда структурата на администрацията, основните принципи на организация на нейната дейност, длъжностите в нея и основните изисквания за заемането им.

(2) Този закон урежда правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на дейността на тяхната администрация.

(3) Този закон се прилага, доколкото не е установено друго в специални закони, и за администрацията на другите органи на държавна власт, предвидени в Конституцията, и за органите на местното самоуправление.

Чл. 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Администрацията осъществява своята дейност при спазване на следните принципи:

1. законност;
2. откритост и достъпност;
3. отговорност и отчетност;
4. ефективност;
5. субординация и координация;
6. предвидимост;
7. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) обективност и безпристрастност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Администрацията осъществява своята дейност в интерес на обществото и в съответствие с Конституцията и с другите нормативни актове.

(3) При осъществяване на своята дейност администрацията е длъжна да предоставя информация на гражданите, юридическите лица и органите на държавната власт по ред, определен със закон.

(4) Администрацията е длъжна да дава отговор на гражданите и юридическите лица на отправени от тях запитвания, молби, жалби, предложения и сигнали по въпроси, които представляват техен законен интерес, по ред, определен със закон.

(5) Служителите в администрацията носят отговорност за своите действия по ред, определен със закон.

(6) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Администрацията планира и изпълнява дейността си по начин, който води до постигане на висок обществен резултат при възможно най-икономично

използване на ресурсите.

(7) (Предишна ал. 6, доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Органите на държавната власт координират дейността си за осъществяване на единна държавна политика и извършват консултации със социални партньори, с представители на частния сектор и с представители на гражданското общество.

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., доп. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Органите на държавната власт на Република България осъществяват общото ръководство на съответната им администрация.

Глава втора. **УСТРОЙСТВО НА АДМИНИСТРАЦИЯТА**

Чл. 4. (1) Администрацията е организирана в дирекции.

(2) Дирекциите, които имат териториални звена, се наричат главни дирекции.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Към главните дирекции и дирекциите могат да се създават отдели. В администрацията на Министерския съвет могат да се създават и самостоятелни отдели.

(4) При необходимост към отделите могат да се създават сектори.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) Според разпределението на дейностите, които извършва при подпомагане на органа на държавна власт, администрацията е обща и специализирана.

(2) Общата администрация подпомага осъществяването на правомощията на органа на държавна власт като ръководител на съответната администрация, създава условия за осъществяване на дейността на специализираната администрация и извършва техническите дейности по административното обслужване.

(3) Специализираната администрация подпомага осъществяването на правомощията на органа на държавна власт, свързани с неговата компетентност.

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Общите правила за организацията на административното обслужване в администрацията се определят с наредба, приета от Министерския съвет, а неуредените въпроси - с вътрешни правила, утвърдени от главния секретар, съответно от секретаря на общината.

(2) Организациите, овластени да извършват административни услуги или предоставящи обществени услуги, определят организацията за административното обслужване в своите вътрешни актове, освен ако в закон е предвидено друго.

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Длъжностните лица, които предоставят или извършват административни услуги по силата на закон, са длъжни да ги предоставят или извършат в срок не по-дълъг от 30 дни, освен ако в специален закон е предвидено друго.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Органите на изпълнителната власт осъществяват контрол за спазване на правилата за административно обслужване.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Когато нормативен акт не определя конкретно органа или организацията, която да осъществи административното обслужване,

административната услуга се извършва от органа, на който е възложено прилагането на съответния акт, или от организацията, която осъществява съответната дейност.

Чл. 6. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.)

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) Общата администрация включва следните звена:

1. "Канцелария";
2. "Финансово-стопански дейности";
3. "Правни дейности";
4. "Управление на собствеността";
5. "Човешки ресурси";
6. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) "Управление при отбранително-мобилизационна подготовка";
7. "Информационно обслужване и технологии";
8. "Административно обслужване".

(2) В общата администрация могат да бъдат включени и звена, осъществяващи протоколни функции и връзките с обществеността.

(3) Когато числеността на администрацията не е достатъчна за обособяване на самостоятелни звена по ал. 1 и 2, функциите им се изпълняват от друго звено в общата администрация.

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Административното ръководство на администрацията на органа на държавна власт се осъществява от главен секретар, съответно от секретар на общината.

(2) Главният секретар ръководи съответната администрация, като координира и контролира административните звена за точното спазване на нормативните актове и на законните разпоредения на органа на държавна власт и отговаря за планирането и отчетността при изпълнение на ежегодните цели на администрацията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Главният секретар се назначава от съответния орган на държавна власт.

Чл. 9. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Административното ръководство на звената в администрацията се осъществява от главен директор - за главна дирекция, директор - за дирекция, началник - за отдел, и началник - за сектор. Главните директори могат да бъдат подпомагани от заместник главни директори.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Наименованията и броят на главните дирекции и дирекции в общата и специализираната администрация, техните функции и числеността на персонала в тях се определят с устройствения правилник на съответната администрация.

Глава трета. ДЛЪЖНОСТИ В АДМИНИСТРАЦИЯТА

Чл. 12. (1) Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение.

(2) Редът за назначаването и статутът на държавните служители се определят със закон.

(3) Служителите по трудов договор в администрацията се назначават по Кодекса на труда.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение, заемат длъжности, чиито наименования се определят в Класификатора на длъжностите в администрацията. В класификатора се посочват и разпределението на длъжностите в длъжностни нива, минималните изисквания за заемането на всяка длъжност, както и видът на правоотношението, по което тя се заема.

(2) Според функциите, които се изпълняват, длъжностите в администрацията са:

1. ръководни;

2. експертни;

3. технически.

(3) Лице, заемащо ръководна длъжност в администрацията, не може да я осъществява по трудово правоотношение.

Чл. 13а. (Нов - ДВ, бр. 78 от 2007 г.) (1) Дипломатическите служители от дипломатическата служба заемат длъжности, чиито наименования се определят в класификатор на дипломатическите длъжности.

(2) Дипломатическите длъжности са:

1. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) ръководни;

2. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) координационни;

3. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) експертни.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Ръководните дипломатически длъжности са посочени в категория "А" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Координационните дипломатически длъжности са посочени в категория "Б" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Експертните дипломатически длъжности са посочени в категория "В" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(6) Длъжностните категории имат нива в зависимост от възложените служебни задължения и необходимите за тяхното изпълнение професионална квалификация и професионален опит.

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) За заемане на определена длъжност в администрацията са необходими задължителна минимална степен на завършено образование и професионален опит.

(2) Основните изисквания за заемане на длъжност в администрацията се определят със закон.

(3) С устройствения правилник на съответната администрация могат да се определят и

допълнителни изисквания.

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Степента на завършено образование и квалификация, както и професионалният опит се удостоверяват с официални документи.

Чл. 16. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 17. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) В администрацията могат да се назначават стажанти по ред, определен в закон, като прослуженото време им се признава за служебен стаж.

Глава четвърта. **ОРГАНИ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ**

Чл. 19. (1) Органите на изпълнителната власт са централни и териториални.

(2) Централни органи на изпълнителната власт са:

1. Министерският съвет;
2. министър-председателят;
3. заместник министър-председателите;
4. министрите.

(3) Териториални органи на изпълнителната власт са:

1. областните управители;
2. (доп. - ДВ, бр. 69 от 2006 г.) кметовете на общини на райони и на кметства и кметските наместници.

(4) За органи на изпълнителната власт се считат и:

1. председателите на държавните агенции;
2. държавните комисии;
3. изпълнителните директори на изпълнителните агенции;
4. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

(5) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) За еднолични органи, техни заместници и членове на колегиални органи по ал. 4 могат да бъдат назначавани лица - български граждани, с доказан професионален опит в съответната област и които не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани.

(6) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите, заместник-министрите, посочените в чл. 19, ал. 4 еднолични органи и техните заместници и членове на колегиални органи, областните управители и заместник областните управители не могат да:

1. заемат друга държавна длъжност;
2. упражняват търговска дейност или да са управители, търговски пълномощници, търговски представители, прокуристи, търговски посредници, ликвидатори или синдици;

3. са членове на орган на управление или контрол на юридическо лице с нестопанска цел, търговско дружество или кооперация;

4. упражняват свободна професия, с изключение на научна или преподавателска дейност или упражняване на авторски и сродни права.

(7) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Заместник-министрите, посочените в чл. 19, ал. 4 еднолични органи и техните заместници и членове на колегиални органи, областните управители и заместник областните управители могат да участват като представители на държавата или общината в органите на управление или контрол на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала или на юридическите лица, създадени със закон, за което не получават възнаграждение.

(8) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 24 от 2006 г., предишна ал. 7 - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Органите по ал. 4 издават индивидуални административни актове.

Чл. 19а. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 27.08.1999 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2006 г.) Министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите, заместник-министрите, посочените в чл. 19, ал. 4 еднолични органи и техните заместници и членове на колегиални органи, областните управители, заместник областните управители, кметовете на общини, на райони и на кметства, кметските наместници, заместник-кметовете на общини и на райони имат всички права по трудово правоотношение освен тези, които противоречат или са несъвместими с тяхното правно положение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Правоотношенията със заместник-министрите, областните управители, заместник областните управители, както и с посочените в чл. 19, ал. 4 еднолични органи, техните заместници и членовете на колегиални органи, могат да бъдат прекратени без предизвестие от органа, който ги назначава, съответно определя, по негова преценка.

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) Правоотношенията със заместник-министрите, областните управители, заместник областните управители, както и с посочените в чл. 19, ал. 4 еднолични органи, техните заместници и членовете на колегиални органи, се прекратяват без предизвестие от органа, който ги назначава, съответно определя, при неизпълнение на задължението по чл. 13, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси или при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

Чл. 20. (1) Министерският съвет е централен колегиален орган на изпълнителната власт с обща компетентност.

(2) Структурата и съставът на Министерския съвет се приемат с решение на Народното събрание по предложение на министър-председателя.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Министерският съвет формулира, разработва и осъществява държавната политика в съответствие със своите конституционни правомощия и със законите на Република България. Министерският съвет приема програма за стратегическите цели и приоритети за срока на своето управление.

(4) Въз основа и в изпълнение на законите Министерският съвет приема постановления, разпореждания и решения. С постановления Министерският съвет приема и правилници, и наредби.

(5) Министерският съвет определя с постановление правомощията на министрите извън тези, определени със закон.

(6) (Обявена за противоконституционна относно думите "по предложение на министър-председателя" с РКС № 2 от 1999 г. - ДВ, бр. 8 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Министерският съвет отменя незаконосъобразните или неправилните актове на министрите.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) (1) Министерският съвет може да създава съвети като постоянно действащи консултативни органи на правителството, осигуряващи координация в сферата на изпълнителната власт, както и сътрудничество с други държавни органи, органи на местното самоуправление и с неправителствени организации при определянето и провеждането на държавната политика в дадена област или по особено важни въпроси от обществена значимост.

(2) Съветите по ал. 1 се ръководят от министър-председателя или от друг член на правителството и включват еднолични органи на изпълнителната власт или техни заместници, както и членове на колегиални органи на изпълнителната власт.

(3) Членове на съветите могат да бъдат и други държавни органи при предварително изразено от тях съгласие.

(4) За участие в съветите могат да се привличат и представители на органи на местното самоуправление при предварително изразено от тях съгласие.

(5) За участие в съветите могат да се привличат и неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответния съвет. В постановлението за създаване на съвета могат да се предвиждат критерии за кандидатстване на организациите.

(6) Съветите се състоят от председател и членове. Когато това е предвидено в постановлението за създаването им, съветите формират основен състав от постоянни членове по ал. 2 - 5 и разширен състав, включващ ръководителите на работните групи по чл. 22, ал. 2 и наблюдатели от организации по ал. 5. Наблюдателите участват в работата на съвета без право на глас.

Чл. 22. (Отм. - ДВ, бр. 81 от 2000 г., в сила от 01.01.2001 г., нов - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) (1) Съветите организират и осъществяват определените им задачи въз основа на приета от тях годишна работна програма.

(2) Съветите могат да създават работни групи за изготвяне на проекти на стратегически документи и нормативни актове или на други експертни предложения по конкретни въпроси, свързани с компетентността им. В състава на работните групи могат да се включват служители в администрациите на органите по чл. 21, ал. 2, 3 и 4 и експерти на организациите по чл. 21, ал. 5.

(3) Финансовото осигуряване на дейността на съвета е за сметка на бюджета на администрацията по чл. 22а, ал. 1. Председателят, членовете и наблюдателите не получават възнаграждение за участието си в съвета.

(4) Съветите представят ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет.

Чл. 22а. (Нов - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) (1) Съвет се създава, преобразува се и се закрива с постановление на Министерския съвет въз основа на мотивирано предложение. В постановлението за създаване на съвета се определят неговите задачи и структурен състав, както и администрацията, осигуряваща експертното и техническото му подпомагане.

(2) Организацията на дейността на съветите се урежда с правилник, приет от Министерския съвет, доколкото друго не е предвидено в постановлението по ал. 1.

(3) Правилникът по ал. 2 се прилага и от съвети, създадени със закон или по реда на чл. 45, ал. 1, чл. 47, ал. 8 и чл. 54, ал. 8, доколкото това е предвидено в техния устройствен акт.

Чл. 22б. (Нов - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) (1) Съветите се подпомагат в своята дейност от секретариати, които са административни звена в специализираната администрация, на които са възложени функции на секретариат, или самостоятелни административни звена в нея.

(2) Дейността на секретариата се ръководи и организира от секретар на съвета, който може да бъде и член на съвета.

Чл. 23. (1) Министър-председателят е централен едноличен орган на изпълнителната власт с обща компетентност.

(2) Министър-председателят представлява Министерския съвет, свиква и председателства заседанията на Министерския съвет.

(3) Министър-председателят ръководи общата политика и текущата дейност на Министерския съвет и носи отговорност за тях пред Народното събрание.

(4) Министър-председателят определя правомощията и ресорите на заместник министър-председателите.

(5) Министър-председателят координира работата на заместник министър-председателите и на министрите.

(6) Министър-председателят назначава и освобождава от длъжност заместник-министрите.

Чл. 24. (1) Правомощията на министър-председателя в негово отсъствие от страната или когато ползва законно установен отпуск, за всеки конкретен случай се изпълняват от определен от него с писмена заповед заместник министър-председател.

(2) Заместник министър-председателите изпълняват правомощията, които са им възложени от министър-председателя в определените им ресори.

Чл. 25. (1) Министърът е централен едноличен орган на изпълнителната власт със специална компетентност и ръководи отделно министерство.

(2) Министърът ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика според своите правомощия.

(3) С решение на Народното събрание по предложение на министър-председателя в състава на Министерския съвет могат да бъдат включени и министри, които не ръководят министерства.

(4) Министрите издават правилници, наредби, инструкции и заповеди.

Чл. 26. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра при осъществяването на политическата програма на правителството, при разработването на проекти за нормативни актове и при изпълнението на неговите правомощия.

(2) Със заповед министърът делегира правомощия на своите заместници и определя техните функции.

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) Министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите, председателите на държавни агенции и областните

управители създават на свое пряко подчинение политически кабинет.

(2) Политическият кабинет е организационна структура със съвещателни, контролни и информационно-аналитични функции, която подпомага съответния орган на изпълнителната власт при определянето и провеждането на правителствената политика в сферата на неговите правомощия, както и при представянето ѝ пред обществото.

(3) За реализирането на програмата на Министерския съвет политическият кабинет предлага на органа на изпълнителната власт стратегически приоритети, цели и решения, свързани с неговата компетентност, и следи за тяхното изпълнение.

(4) Политическият кабинет организира и връзките на органа на изпълнителната власт с другите държавни органи и с обществеността.

Чл. 28. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) Работата на политическия кабинет се организира от началник на кабинета.

(2) В политическия кабинет на министър-председателя се включват началникът на кабинета, говорителят, парламентарният секретар и ръководителят на звеното за връзки с обществеността. В политическия кабинет на министъра се включват заместник-министрите, началникът на кабинета, парламентарният секретар и ръководителят на звеното за връзки с обществеността, а в политическия кабинет на министъра на външните работи - и говорител. В политическия кабинет на председателя на държавна агенция се включват заместник-председателите и експертът, отговарящ за връзките с обществеността. В политическия кабинет на областния управител се включват заместник областните управители и експертът, отговарящ за връзките с обществеността.

(3) Съставът на политическите кабинети на заместник министър-председателите, както и броят и видът на длъжностите на служителите към политическите кабинети, се определят с Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

(4) Дейността на политическите кабинети на министър-председателя и на министрите се подпомага от съветници по определени въпроси, които не могат да изпълняват функции на управление, от експерти и от технически сътрудници.

(5) Началникът на кабинета, парламентарният секретар, говорителят, съветниците и експертите по ал. 4, техническите сътрудници, както и служителите по ал. 3, осъществяват своите задължения въз основа на трудов договор, сключен със съответните органи по чл. 27, ал. 1.

(6) Правоотношенията с лицата по ал. 5, както и с ръководителя на звеното или с експерта за връзки с обществеността, се прекратяват по преценка на съответния орган на изпълнителната власт или с прекратяването на пълномощията му.

(7) Органът на изпълнителната власт може да възложи на началника на кабинета отделни свои правомощия по трудовите правоотношения на членовете, съветниците, експертите и техническите сътрудници към политическия кабинет, с изключение на назначаването и прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарни наказания.

Чл. 29. (1) Областният управител е едноличен орган на изпълнителната власт в областта, който осъществява държавното управление по места и осигурява съответствие между националните и местните интереси при провеждане на регионалната политика.

(2) При осъществяване на своята дейност областният управител се подпомага от заместник областни управители и от областна администрация.

(3) Областният управител се определя с решение на Министерския съвет.

(4) (Обявена за противоконституционна относно думите "Областният управител и" с РКС № 2 от 1999 г. - ДВ, бр. 8 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Заместник областните

управители се назначават от министър-председателя.

(5) (Обявена за противоконституционна с РКС № 2 от 1999 г. - ДВ, бр. 8 от 1999 г., отм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.)

Чл. 30. (1) Областният управител определя правомощията и ресора на заместник областните управители.

(2) В отсъствие на областния управител той се замества от определен от него с писмена заповед заместник областен управител.

Чл. 31. (1) (Предишен текст на чл. 31 - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Областният управител:

1. провежда държавната политика в областта, координира работата на органите на изпълнителната власт и на техните администрации на територията на областта и взаимодействието им с местната власт;

2. осигурява съответствие между националните и местните интереси, организира разработването и изпълнението на областни стратегии и програми за регионално развитие, осъществява взаимодействие с органите на местното самоуправление и местната администрация;

3. отговаря за опазването и защитата на държавната собственост на територията на областта;

4. осигурява спазването на законността на територията на областта и осъществява административен контрол по изпълнението на административните актове;

5. упражнява контрол по законосъобразността на актовете и действията на органите на местното самоуправление и местната администрация;

6. (нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) осъществява връзка с териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт на територията на областта и контролира изпълнението на актовете и действията на ръководителите им;

7. (нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) координира и контролира дейността на териториалните звена на министерствата и на другите административни структури, които осъществяват административно обслужване на територията на областта, независимо от тяхната йерархическа подчиненост.

8. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) координира и контролира изпълнението на актовете и действията на ръководителите на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт на територията на областта;

9. (изм. - ДВ, бр. 19 от 2005 г., предишна т. 7 - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) организира и ръководи дейностите по защитата на населението, културните и материалните ценности, околната среда при бедствия;

10. (нова - ДВ, бр. 19 от 2005 г., предишна т. 8 - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) председателства съвета по сигурност;

11. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 19 от 2005 г., предишна т. 9 - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) осъществява международните контакти на областта на регионално ниво.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Ръководителите на териториални звена на централната администрация на изпълнителната власт на територията на областта, кметовете и председателите на общинските съвети предоставят исканите от областния управител информация и документи във връзка с изпълнение на правомощията му по ал. 1, освен когато те съставляват държавна или служебна тайна.

Чл. 32. (1) Областният управител издава заповеди в границите на предоставените му

правомощия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2006 г.) Областният управител може да оспорва незаконосъобразни актове на общинските съвети по реда на Закона за местното самоуправление и местната администрация. Той може да отменя незаконосъобразни актове на кметовете на общини в 14-дневен срок от получаването им или от сезирането му.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедите на областния управител по ал. 1 и 2 могат да се обжалват пред съответния административен съд.

Чл. 33. (1) Кметът на общината е орган на изпълнителната власт в общината.

(2) Кметът на община се избира от населението на съответната община по ред, определен със закон, за срок четири години.

(3) В своята дейност кметът се ръководи от закона, от актовете на общинския съвет и от решенията на населението.

(4) Правомощията на кмета се определят със закон.

Чл. 33а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) В изпълнение на стратегическите цели органите на изпълнителната власт поставят ежегодни цели за дейността на съответната администрация и осъществяват контрол за тяхното изпълнение.

Глава пета.

АДМИНИСТРАЦИЯ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ

Чл. 34. При осъществяване на своите правомощия органите на изпълнителната власт се подпомагат от администрация.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Министерският съвет с постановление създава, преобразува и закрива административни структури, които не са предвидени от Конституцията.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Администрацията на изпълнителната власт обхваща администрацията на Министерския съвет, министерствата, държавните агенции, администрацията на държавните комисии, изпълнителните агенции, областните и общинските администрации и други административни структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

Чл. 37. Администрацията на изпълнителната власт е централна и териториална.

Чл. 38. (1) Централната администрация на изпълнителната власт включва:

1. администрацията на Министерския съвет;
2. министерствата;
3. държавните агенции;
4. администрацията на държавните комисии;
5. изпълнителните агенции;

6. (нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) административните структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

(2) Териториалната администрация на изпълнителната власт включва:

1. областната администрация;

2. общинската администрация;

3. (нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) специализирани териториални администрации, създадени като юридически лица с нормативен акт.

Чл. 39. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.)

Чл. 40. (1) Администрацията на Министерския съвет осигурява текущата дейност на Министерския съвет и подготовката на неговите заседания.

(2) При изпълнение на своите функции администрацията на Министерския съвет осъществява координация на дейността на централната и териториалната администрация на изпълнителната власт.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Администрацията на Министерския съвет е самостоятелно юридическо лице на бюджетна издръжка.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Общото ръководство на администрацията на Министерския съвет се осъществява от министър-председателя.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.)

(6) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Администрацията на Министерския съвет се представлява от министър-председателя или от овластено от него лице.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Министър-председателят е орган по назначаването на държавните служители в администрацията на Министерския съвет.

(8) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 41. Организацията на работа на Министерския съвет, структурата, съставът и функциите на отделните звена в неговата администрация се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 42. (1) Министерството е администрация, която подпомага дейността на министъра.

(2) Министерството е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Общото ръководство на министерството се осъществява от съответния министър. Министерството като администрация се представлява от министъра или от овластено от него длъжностно лице.

(4) Устройствовият правилник на министерството се приема от Министерския съвет по предложение на съответния министър.

(5) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Министърът е орган по назначаването на държавните служители в министерството.

(6) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 43. Броят на заместник-министрите се определя с устройствовия правилник на министерството.

Чл. 44. За изпълнение на своите правомощия министърът може да създава териториални административни звена на свое подчинение, които са организирани като дирекции в състава на областната администрация.

Чл. 45. (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) При осъществяване на своята дейност министърът може да създава съвети като експертни консултативни звена за решаване на проблеми от специалната му компетентност, както и работни групи за изпълнение на конкретни задачи.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Съветите по ал. 1 могат да включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответното министерство.

(3) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Министърът може да създава работни групи за изготвяне на законопроект или проект на акт от компетентността на правителството, за чийто вносител той е определен. В състава на работната група могат да бъдат включени и служители от други администрации със съгласието на съответния главен секретар, съответно на постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Дейността на съветите и работните групи се обслужва от административните звена на министерството.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) Министърът представя в Министерския съвет ежегоден доклад за дейността на своето министерство и подчинените му административни структури.

Чл. 46. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) (1) В министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол.

(2) Дейността на инспектората е насочена към пълно и точно изясняване на проверяваните случаи и предлагане на мерки за тяхното разрешаване с цел:

1. предотвратяване и отстраняване на нарушения при функционирането на администрацията;

2. независима и обективна оценка на дейността на администрацията;

3. подобряване работата на администрацията.

(3) Инспекторатът осъществява дейността си съгласно вътрешни правила, утвърдени от съответния орган на изпълнителната власт въз основа на методологията по чл. 46а, ал. 2, т. 2.

(4) Инспекторатът:

1. извършва комплексни, планови, тематични, извънпланови и последващи проверки на структури, дейности и процеси в администрацията;

2. прави оценка на корупционния риск и предлага мерки за ограничаването му;

3. събира и анализира информация и извършва проверки за установяване на нарушения, прояви на корупция и неефективна работа на администрацията;

4. следи за спазването на законите, подзаконовите и вътрешноведомствените актове за организацията на работата от служителите на администрацията;

5. може да предлага образуване на дисциплинарно производство при констатирани нарушения на служебните задължения, както и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация;

6. извършва проверка на сигналите срещу незаконни или неправилни действия или бездействия на служители от администрацията;

7. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;

8. съставя актове за установяване на административни нарушения при констатирани нарушения от страна на служителите от администрацията, когато е предвидено в закон;

9. изпраща сигнали до органите на прокуратурата, когато при проверки установи данни за извършено престъпление;

10. прави предложения за нови или за изменение на вътрешноведомствени актове, регламентиращи организацията на работата и дейността на администрацията;

11. осъществява други функции във връзка с административния контрол, произтичащи от нормативни актове или възложени от органа на изпълнителната власт.

(5) Инспекторатът в министерството осъществява административен контрол върху дейността на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити.

(6) В администрациите, които не се обхващат от контрола по ал. 5, се създават инспекторати.

(7) Инспекторатът изпраща на Главния инспекторат ежегодно до 1 март доклад за извършените проверки по ал. 4 през предходната година.

Чл. 46а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) В администрацията на Министерския съвет се създава Главен инспекторат на пряко подчинение на министър-председателя.

(2) Главният инспекторат:

1. координира и подпомага дейността на инспекторатите;

2. (нова - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) предлага на министър-председателя за утвърждаване методология за анализ и оценка на ефективността на дейността на администрацията;

3. (предишна т. 2, доп. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) предлага на министър-председателя за утвърждаване методически указания във връзка с функциите и процедурите за работа на инспекторатите и взаимодействието им със специализираните контролни органи;

4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., предишна т. 3 - ДВ, бр. 24 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, както и за други нарушения на служебните задължения;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) разглежда постъпили сигнали за корупция на органи на изпълнителната власт и държавни служители на ръководна длъжност, извършва проверки и информира министър-председателя за резултатите;

6. (нова - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) разработва и утвърждава Методика за оценка на корупционния риск;

7. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) осъществява други функции, определени с Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация или възложени му от министър-председателя.

(3) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Главният инспекторат представя на министър-председателя ежегодно до 30 април обобщен доклад за извършените проверки, изготвен въз основа на докладите по чл. 46, ал. 7.

Чл. 46б. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) За инспектори се назначават лица, които:

1. (изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) отговарят на изискванията, установени с Класификатора на длъжностите в администрацията, относно професионалния опит, като за професионален опит се зачита стажът в държавната администрация;

2. притежават образователно-квалификационна степен "магистър".

(2) При осъществяване на своите функции инспекторите имат право да изискват документи, данни, сведения, справки и други носители на информация от проверяваните лица, които са необходими за извършване на проверките.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) При извършване на проверките инспекторите имат право да изискват информация от държавните и местните органи, органите на съдебната власт и други институции.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Служителите в администрацията са длъжни да оказват пълно съдействие на инспекторите при осъществяването на функциите им.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Инспекторатите ежегодно представят отчет за дейността си пред съответния ръководител на административната структура, а Главният инспекторат - пред министър-председателя.

Чл. 47. (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Държавната агенция е администрация на пряко подчинение на Министерския съвет за разработване и осъществяване на политика, за която не е създадено министерство.

(2) Държавната агенция е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) С постановлението за създаване на държавната агенция Министерският съвет определя начина на функциониране и необходимата административна организация за осъществяване на дейността ѝ.

(4) Държавната агенция се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 64 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) При осъществяване на своите функции председателят на държавната агенция се подпомага от заместник-председатели, чиито брой се определя в постановлението по ал. 3.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 64 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Министър-председателят сключва, изменя и прекратява договорите с председателя и заместник-председателите.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Председателят е орган по назначаването на държавните служители в агенцията.

(8) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) При осъществяване на своята дейност председателят може да създава съвети като експертни консултативни звена за решаване на проблеми от неговата компетентност, както и работни групи за изпълнение на конкретни задачи. Съвети се създават след съгласуване със съответния заместник министър-председател, на когото се представят и ежегодни отчети за дейността им. Съветите могат да включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответната държавна агенция.

Чл. 48. Дейността, структурата, организацията на работа и съставът на държавната агенция се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 49. Председателят на държавната агенция представя в Министерския съвет ежегоден доклад за дейността на държавната агенция.

Чл. 50. (1) Държавната комисия е колегиален орган към Министерския съвет или към министър за осъществяване на контролни, регистрационни и разрешителни функции по

прилагането на закон или постановление на Министерския съвет.

(2) Държавната комисия е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) С постановлението за създаване на държавна комисия Министерският съвет определя начина на функциониране и необходимата административна организация за осъществяване на дейността ѝ.

(4) Председателят и членовете на държавната комисия се определят с решение на Министерския съвет.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Министър-председателят сключва, изменя и прекратява договорите с председателя и членовете на държавната комисия.

(6) Председателят ръководи дейността на държавната комисия и я представлява.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Председателят е орган по назначаването на държавните служители в администрацията на комисията.

(8) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., отм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.)

Чл. 51. Дейността, структурата, организацията на работа и съставът на държавната комисия и на нейната администрация се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 52. (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) Председателят на държавната комисия представя в Министерския съвет или пред министъра, към когото е създадена, ежегоден доклад за дейността ѝ.

Чл. 53. (Отм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.)

Чл. 54. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Изпълнителната агенция е администрация към определен министър за административно обслужване на физически и юридически лица, както и за изпълнение на дейности и услуги, свързани с осигуряването на дейността на органите на държавната власт и на администрацията.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Изпълнителна агенция се създава със закон или с постановление на Министерския съвет.

(3) Изпълнителната агенция е юридическо лице, чиято издръжка се формира от бюджетни средства и приходи от собствена дейност.

(4) Изпълнителната агенция се ръководи и представлява от изпълнителен директор.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Договорът с изпълнителния директор на изпълнителната агенция се сключва, изменя и прекратява от министъра, към който е създадена, съгласувано с министър-председателя.

(6) В наименованието на изпълнителните агенции може да не се изписва прилагателното "изпълнителна".

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) Изпълнителният директор е орган по назначаването на държавните служители в агенцията.

(8) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) При осъществяване на своята дейност изпълнителният директор може да създава съвети като експертни консултативни звена за решаване на проблеми от неговата компетентност, както и работни групи за изпълнение на конкретни задачи. Съвети се създават след съгласуване с министъра, към когото е създадена агенцията, на когото се представят и ежегодни отчети за дейността им. Съветите могат да

включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответната изпълнителна агенция.

Чл. 55. Дейността, структурата, организацията на работа и съставът на изпълнителната агенция се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 56. Изпълнителният директор на изпълнителната агенция представя на органа на изпълнителната власт, който го назначава, ежегоден доклад за дейността на изпълнителната агенция.

Чл. 57. (1) Областната администрация подпомага областния управител в осъществяването на неговите правомощия.

(2) Областната администрация е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) Областната администрация се ръководи и представлява от областен управител, който е отговорен пред Министерския съвет.

Чл. 58. Дейността, структурата, организацията на работа и съставът на областната администрация се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 59. Областният управител представя в Министерския съвет ежегоден доклад за дейността на областната администрация.

Чл. 60. (1) (Предишен текст на чл. 60 - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Министерският съвет може да създава с постановление на свое подчинение или към министър експериментални лаборатории, изследователски институти, образователни центрове или центрове за обучение, медицински или рехабилитационни центрове и други.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2001 г.) Дейността и организацията на работа на структурите по ал. 1 се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет или издаден от съответния министър, като разпоредбите на глава втора не се прилагат.

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Към Министерския съвет се създава и поддържа Административен регистър, който съдържа информация за:

1. административните структури и ръководните им органи;
2. административните услуги и регистрационните, лицензионните, разрешителните и съгласувателните режими, образците на документи, свързани с тях, както и издаваните индивидуални административни актове;

3. незаетите длъжности в администрацията;

4. обявленията за конкурсите за държавни служители;

5. служебните правоотношения.

(2) Административният регистър се поддържа като единна електронна база данни, които се вписват от служители, определени от съответния ръководител на административна структура. Служителите отговарят за достоверността на въвежданата информация.

(3) Административният регистър е публичен, с изключение на информацията по ал. 1, т. 5.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Обстоятелствата, които се вписват, условията и редът за воденето, поддържането и ползването на Административния регистър се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

Чл. 62. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Ръководителите на административни структури в системата на изпълнителната власт представят на главния секретар на Министерския съвет ежегодно до 1 март доклад за състоянието на съответната администрация. Указания относно реда за предоставяне на информацията се дават от главния секретар на Министерския съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Министър-председателят представя в Министерския съвет ежегодно до 30 април доклад за състоянието на администрацията, който се приема от Министерския съвет. Докладът се предоставя за сведение на Народното събрание и се публикува в електронната страница на Министерския съвет.

Чл. 63. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) В годишните доклади за дейността на министерствата, държавните комисии, държавните и изпълнителните агенции, областните администрации и съветите по чл. 21, ал. 1 се отчита изпълнението на поставените стратегически цели и приоритети от програмата на Министерския съвет. Докладите се публикуват в електронната страница на съответната административна структура или се оповестяват по друг обичаен начин ежегодно до 28 февруари.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (Обявен за противоконституционен с РКС № 2 от 1999 г. - ДВ, бр. 8 от 1999 г., отм. - ДВ, бр. 99 от 2001 г., нов - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) По смисъла на този закон:

1. "Административно обслужване" е всяка дейност по извършване на административни услуги от структурите на администрацията и от организации, предоставящи обществени услуги.

2. "Административна услуга" е:

а) издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение;

б) издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения;

в) извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице;

г) консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга;

д) експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

3. (нова - ДВ, бр. 46 от 2007 г., в сила от 13.06.2008 г.) "Вътрешна административна услуга" е административна услуга, която един административен орган предоставя на друг при

осъществяването на неговите правомощия.

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 46 от 2007 г., в сила от 13.06.2008 г.) "Обществени услуги" са образователни, здравни, водоснабдителни, канализационни, топлоснабдителни, електроснабдителни, газоснабдителни, телекомуникационни, пощенски или други подобни услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, включително като търговска дейност, по повод на чието предоставяне могат да се извършват административни услуги.

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 46 от 2007 г., в сила от 13.06.2008 г.) "Организация, предоставяща обществени услуги" е всяка организация, независимо от правната форма на учредяването ѝ, която предоставя една или повече от услугите по т. 3.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. В срок три месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема Единен класификатор за длъжностите в администрацията съгласно чл. 13, ал. 1.

§ 3. В срок една година от влизането в сила на този закон органите на държавната власт привеждат своите администрации в съответствие с неговите разпоредби, освен ако в специален закон не е установено друго.

§ 4. В срок една година от влизането в сила на закона Министерският съвет преобразува съществуващите административни структури в системата на изпълнителната власт и привежда техните администрации в съответствие с този закон.

§ 5. Досегашните наименования на административните звена и длъжностите на служителите се привеждат в съответствие с определените в този закон.

§ 6. В срок шест месеца от влизането в сила на закона органите на изпълнителната власт изготвят устройствени правилници на съответните им администрации в съответствие с изискванията на този закон и ги представят за приемане от Министерския съвет.

§ 7. В срок шест месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет създава регистъра по чл. 61, включително за посочените административни структури в чл. 36 и 53 и на техните ръководни органи.

§ 8. (1) Административните структури в системата на изпълнителната власт, които не са преобразувани в срока по § 3, се прекратяват с ликвидация до три месеца след изтичането на този срок.

(2) Създадените със закон агенции и комисии не се преобразуват по този закон, но съответните им ръководни органи привеждат тяхната административна структура съобразно разпоредбите на този закон, в срока по § 3.

§ 9. Този закон отменя глава девета "Област" от Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г. и бр. 33 от 1998 г.).

§ 10. (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2010 г.) Изпълнението на този закон се възлага на Министерския съвет.

§ 11. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 21 октомври 1998 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
АДМИНИСТРАЦИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2001 Г., В СИЛА ОТ 20.11.2001 Г.)

§ 18. Правоотношенията с лицата, които заемат като държавни служители длъжности на еднолични органи, техни заместници и членове на колегиални органи по чл. 19, ал. 4, се преобразуват с акт на органа по назначението в 14-дневен срок от влизане в сила на този закон. Придобитите от тях рангове и неизползваните отпуски се запазват.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
АДМИНИСТРАЦИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 24 ОТ 2006 Г.)

§ 28. (1) Архивът и данните от Регистъра на административните структури и на актовете на органите на изпълнителната власт и от Регистъра на държавните служители се обединяват в Административния регистър.

(2) В срок 6 месеца от влизането в сила на този закон министърът на държавната администрация и административната реформа издава наредбата по чл. 61, ал. 4.

§ 29. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон лицата по чл. 19, ал. 6 предприемат действия за прекратяване на извършваната търговска дейност, както и участието си в управителни, надзорни или контролни органи на търговски дружества и кооперации, с изключение на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННОТО УПРАВЛЕНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 46 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 13.06.2008 Г.)

§ 7. Законът влиза в сила една година след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на § 4 и 5, които влизат в сила от деня на обнародването.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г.)

§ 14. Законът влиза в сила от 1 януари 2009 г. с изключение на § 3 и 4, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАЦИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 42 ОТ 2009 Г.)

§ 4. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон лицата по чл. 19, ал. 6 от Закона за администрацията подават декларация за несъвместимост по чл. 12, т. 1 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(2) В случаите по ал. 1, когато е декларирано наличие на несъвместимост, се прилага чл. 13, ал. 2 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за лице по ал. 1, което до влизането в сила на този закон е подало декларация за несъвместимост по чл. 12, т. 1 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
АДМИНИСТРАЦИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 24 ОТ 2010 Г.)

§ 8. До приемането на нова наредба по чл. 61, ал. 4 се прилага действащата наредба, доколкото не противоречи на този закон.

§ 9. В срок до три месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема наредбата по чл. 61, ал. 4.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 97 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.12.2010 Г.)

§ 27. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 и 101 от 2001 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г., бр. 35 и 42 от 2009 г. и бр. 24 от 2010 г.) навсякъде думите "Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси" се заменят със "Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси".

.....

§ 61. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 11 относно чл. 22а - 22д, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.;
2. параграфи 7, 8, 9, § 11 относно чл. 22е - 22и и § 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23, които влизат в сила от 1 април 2011 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА**

(ОБН. - ДВ, БР. 69 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 08.09.2011 Г.)

§ 55. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 29, който влиза в сила от 1 януари 2012 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
АДМИНИСТРАЦИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 15 ОТ 2012 Г.)

§ 16. (1) Общо числеността на персонала на администрацията на изпълнителната власт по чл. 36 - 38, установена в съответните устройствени актове към датата на влизането в сила на този закон, не може да бъде увеличавана.

(2) Министерският съвет съобразно своите правомощия може да извършва компенсирани промени в рамките на числеността на персонала по ал. 1 по предложение на първостепенните разпоредители с бюджетни кредити съгласувано със Съвета за административната реформа към Министерския съвет.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат по отношение на общинските администрации.

§ 17. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет:

а) да приеме правилника по чл. 22а, ал. 2 от Закона за администрацията;

б) да приведе приетите от него актове за създадените съвети в съответствие с този закон.

2. Министрите, председателите на държавните агенции и изпълнителните директори на изпълнителните агенции да закрият или да приведат в съответствие създадените от тях съвети, които не отговарят на изискванията на този закон.

Релевантни актове от Европейското законодателство

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 13.03.1998 г. за създаване на консултативен комитет за кооперациите, взаимоспомагателните дружества, асоциациите и фондациите (КВАФ) (Текст, отнасящ се до ЕИП) (98/215/ЕО)